

Nr 1315

Av herr **Martinsson**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 79, angående stöd till idrotten.

Med anledning av Kungl. Maj:ts proposition 1970: 79 ang. stöd till idrotten vill jag i saken anföra följande.

I propositionen refereras idrottsutredningens uttalande om att skytteverksamheten mätt i antal skott skulle ha stagnerat något under senare år. Detta påstående är oriktigt, och med anledning härav får jag hänvisa till nedanstående uppgifter från de tre senaste verksamhetsåren. Eftersom idrottsutredningens uttalande kunnat påverka bedömningen av de organisatoriska frågorna, är det viktigt att redovisningen blir korrekt.

Frivilliga skytterörelsen

1967	36	miljoner	lossade	skott
1968	38	»	»	»
1969	41	»	»	»

Svenska pistolskytteförbundet

1967	10	miljoner	lossade	skott
1968	12	»	»	»
1969	15	»	»	»

Antalet aktiva skyttar uppgår under de tre senaste åren till nedanstående antal.

Frivilliga skytterörelsen

1967	212 196
1968	216 984
1969	219 690

Svenska pistolskytteförbundet

1967	18 237
1968	18 707
1969	18 257

Det finns sålunda ingen grund för idrottsutredningens bedömning om en nedåtgående trend i skyttesporten utan i stället en uppåtående, som är resultat av en på senare år alltmer intensifierad ungdomsverksamhet.

På s. 56 anger departementschefen att Kungl. Maj:t inte i fortsättningen bör utse något ombud »i styrelsen för Korporationsidrottsförbundet eller någon annan utanför Riksidrottsförbundet stående organisation». Då avsikten synes vara att den nuvarande ordningen med särskilda Kungl. Maj:ts ombud i de båda organisationerna icke skall bestå får jag framhålla vikten av att någon ändring i denna del icke vidtas.

Med hänvisning till skytteorganisationernas stora anslutning och omfattande verksamhet är det orimligt att tänka sig att de i riksidrottsstyrelsen ingående ombuden, som redan har 50 specialidrottsförbund att hålla kontakt med, även skulle kunna engagera sig för skyttesporten med dess speciella problem. I detta sammanhang bör hänsyn tas även till de här berörda skytteorganisationernas ställning som frivilliga försvarsorganisationer och de tidigare i andra sammanhang gjorda uttalandena om skyttets betydelse från militär synpunkt.

Jag finner det därför naturligt att Kungl. Maj:ts ombud i Skytteförbundens överstyrelse och Svenska pistolskytteförbundet även i fortsättningen utses och förordnas av chefen för försvarsdepartementet.

I propositionen har departementschefen beaktat den synpunkten att utanför Riksidrottsförbundet stående organisationer bör göra egna medelsframställningar hos Kungl. Maj:t. Vidare säges: »De bör emellertid ges in till riksidrottsstyrelsen som bör yttra sig över framställningarna och göra upp ett förslag till fördelning av det begärda totala anslaget. Med bifogande av de nämnda organisationernas framställningar översänder sedan riksidrottsstyrelsen sin framställning till Kungl. Maj:t. För att tillgodose de synpunkter som bl. a. korporationsidrottsförbundet framfört, bör Kungl. Maj:t fastställa de statsbidrag, som skall tillfalla utanför riksidrottsförbundet stående idrottsorganisationer.»

Det av departementschefen gjorda avsteget från utredningsförslaget — att riksidrottsstyrelsen icke skall fördela statsbidrag till utomstående organisationer — finner jag väl motiverat. Jag anser det emellertid principiellt oriktigt och olämpligt, att en av bidragsmottagande parter skall yttra sig över utomstående organisationers bidragsframställningar. Om yttrandet innebär en nedprutning av anspråken måste detta bli en källa till irritation och missnöje.

Enligt min mening bör dispositionen i stort av de medel som avser stöd till olika riksorganisationer ej avgöras eller bedömas av en av de bidragsmottagande organisationerna. Detta bedömande och denna avvägning bör — såsom hittills — göras på departementsnivå.

På s. 52 anges att den del av åttonde huvudtitelns anslag Bidrag till ungdomsorganisationernas centrala verksamhet, som anvisas till Skid- och friluftsförbundet och Ridfrämjandets ungdomsnämnd, i stället skall utgå från reservationsanslaget Stöd till idrotten.

Även frivilliga skytterörelsens ungdomsorganisation åtnjuter bidrag från skolöverstyrelsen, vilket haft som en konsekvens att landstingen ansett sig ha formell grund att utbetala stöd till skytteförbundens ungdomsorganisationer.

Skulle bidraget från skolöverstyrelsen icke längre utgå föreligger risk att landstingen drar in bidraget till de regionala skytteungdomsorganisationerna.

Med anledning härav är det väl motiverat att Frivilliga skytterörelsen såsom varande en frivillig försvarsorganisation i likhet med Lottornas och Blå stjärnans ungdomsorganisationer även i fortsättningen erhåller bidrag från skolöverstyrelsen.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen vid behandling av propositionen måtte besluta,
dels att som hittills chefen för försvarsdepartementet utser Kungl. Maj:ts ombud i Skytteförbundens överstyrelse och Svenska pistolskytteförbundet,

dels att Skytteförbundens överstyrelse och Svenska pistolskytteförbundet skall inge sina anslagsäskanden direkt till Kungl. Maj:t och att de helt behandlas på departementsnivå,

att Frivilliga skytterörelsens ungdomsorganisation även i fortsättningen erhåller bidrag från skolöverstyrelsen.

Stockholm den 13 april 1970

Bo Martinsson (s)
